

Hutba U RAMAZANU SMO

08.04.2022.

Hvala Uzvišenom i Milostivom Allahu, dž.š. dočekali smo još jedan Ramazan u svome životu.

Danas postimo 7. dan posta i idemo u susret 8. ramazanskoj noći, odnosno pred kraj smo prve trećine Ramazana koji je u znaku Allahove Milosti.

Ramazan nam dođe kada nam je najpotrebniji, kada se udaljimo od našeg Gospodara odnosno kada smo imanski najslabiji, Ramazan nam dođe kada se udaljimo jedni od drugih i kada su naše društvene-džematske veze najslabije, Ramazan nam dođe kada zaboravimo na istinske vrijednosti koje moraju imati odabrano mjesto u vjerničkom životu poput džemata-mesdžida i džamije, poput porodičnog okupljanja i zajedničkog objedovanja, Ramazan je tu da ispuni i nadopuni vjernička srca i duše imanom, da pojača i osnaži vezu sa našim Gospodarom kroz puninu i bogatstvo svojih ibadeta, posebno posredstvom ibadeta posta čije koristi, vrijednosti i tajne još uvijek iznova otkrivamo i na njih se podsjećamo.

Ramazan nam zaista dođe kada nam je najpotrebniji, kada ga najviše trebamo, da nas pozicionira na ispravnu putanju, da nas usmjeri da više razmišljamo o blagodatima koje svakodnevno imamo, a o njima malo ili skoro nikako ne razmišljamo.

Zato nas Ramazan kroz ibadet posta, kada osjetimo glad i žeđ najbolje podsjeti na blagodat dostupne pitke vode i blagodati hrane i zato u Ramazanu najviše učimo dovu poslije jela u kojoj se zahvaljujemo Opskrbitelju na blagodatima opskrbe.

Iako je post jedan od najzahtjevnijih ibadeta i propisa, cilj posta kao takvog jeste upravo da čovjeka podučiti vrijednostima discipline, požrtvovanosti, odricanja, skromnosti i da ga na taj način pripremi za različite izazove, probleme i iskušenja koja su sastavni dio dunjalučkog života.

Ukoliko čovjek konstantno živi u zoni komfora navikavajući se da uvijek sve ima na dohvata ruke kad poželi i koliko poželi, teško se suočava sa životnim nedaćama i iskušenjima kada one nastupe.

Propisivanje ramazanskog posta je neizmjerena Allahova milost i dar prema Svojim stvorenjima u kojem su višestruke dobrobiti za čovjekov organizam, tijelo, ali i za njegovo kompletno biće koje se postom čisti. Ukoliko bi nam se organizam mogao zahvaliti, zasigurno da bi najviše HVALA izgovarao tokom Ramazana kada ima priliku jednom u godini

Ramazan mijenja koncept našeg života na mjesec dana kroz promjenu i izmjenu naših navika ali Ramazan je još potrebniji da mijenja i koncept stila i načina našeg ponašanja, ophođenja ili odnosa prema drugima i komunikacije sa drugima na način da

ramazansko mubarek dragocjeno vrijeme bude uzorak ili platforma kakvi bi trebali biti i izvan Ramazana dobro vodeći računa o sadržaju onoga što govorimo, kako govorimo i o čemu govorimo.

Ramazan treba da ostvari i mnogo dalekosežnije ciljeve i efekte na vjerničko srce ukoliko se Ramazanu dopusti da mijenja naše stanje na bolje.

Navest ću dva primjera:

Prvi primjer je čuvena izreka uglednog ashaba Abdullaha ibn Mes'uda koji je, kada su ga upitali kako su ashabi dočekivali mubarek mjesec Ramazan, kazao: „Nitko od nas ne bi dočekaio Ramazan, a da u srcu ima i trun zlobe i zavisti prema svome bratu muslimanu“.

Kroz ovaj primjer učimo da su se prve generacije muslimana, najodabranija generacija muslimana ustručavala da Ramazan dočekaju sa negativnim osjećanjima i emocijama u srcu, navodeći dvije bolesti srca koje često razaraju tkivo međumuslimanskih odnosa, a to su zavist i zloba.

Ovaj primjer nas također usmjerava na svijest da i ako se ova dva svojstva nađu u srcu muslimana tokom Ramazana da su najpreča i najvažnija da se radi na njihovom eliminiranju.

Drugi primjer je hadis Allahovog poslanika, s.a.v.s. u kojem je kazao da ako se tokom posta čovjek ne ostavi laži i ružnog govora da on od svog posta nema ništa osim gladi i žeđi.

Allahov poslanik, s.a.v.s. je ovdje skrenuo pažnju na jezik odnosno naš govor ili ono o čemu govorimo te je toliko naglasio važnost toga da će nam post biti ogoljen, dakle njegova vrijednost ili nagrada za njegovo ispunjenje će izostati, a ostatak će samo naša glad i žeđ kao posljedica posta.

Zanimljiva su ova dva primjera-u prvom primjeru, slučaju ashaba Abdullaha ibn Mes'uda ističe se i naglašava važnost unutarnjeg osjećanja, negativnih, ružnih i loših emocija u kontekstu uopće dočeka Ramazana, a u drugom primjeru, Allahov poslanik, s.a.v.s. upozorava dramatično na gubitak vrijednosti posta zbog ružnog i nedoličnog govora.

Draga braćo, to su dva žarišta ili polja na kojima u Ramazanu moramo i trebamo poraditi, svako ponaosob.

Da dobro sagledamo svoje unutarnje stanje i budemo dovoljno iskreni prema sebi i upitamo se-koja negativna osjećanja i emocije gajimo i imamo kod sebe kako bismo znali za šta trebamo najviše dobiti u ramazanu da nas Allah osnaži da se udaljimo od toga i da nam podari snage i odlučnosti da se tome odupremo, a drugo jeste-o čemu

najradije volimo pričati, govoriti, da li zaista ima kod nas i u kolikoj mjeri tog govora zbog kojeg bi nam post bio ogoljen.

Draga braćo, čemu vjernici poklanjaju svoje vrijeme i pažnju, s čime su okupirani je često pitanje koje se otvara u danima ramazana.

Ramazan je najdragocjenije i najblagoslovljenije vrijeme u godini u kojem se pažnjaj posvećuje izgrađivanju što bliskijeg odnosa sa Gospodarom ali se u Ramazanu izgrađuje i sam čovjek, njegov karakter kao i odnos prema drugim ljudima.

Molim Allaha, dž.š. da i ovaj Ramazan bude mjesec istinske promjene u našim životima.

Hutbu održao: Alem ef. Crnkić, glavni imam MIZ Sisak